

בס"ד טו' מר-חשון ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 16:27
 צאת השבת - 17:17
 רבנו תם - 17:52
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 741
 @ ביום ראשון פטירת ר' אליעזר מנחם מן ש"ך זיע"א.
 @ ביום חמישי כ' חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.
 @ ניתן להקדיש את העלון לרפואה והצלחה, ברכה
 ופרנסה טובה או לע"נ קרוביכם. 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד: "ואשה אחת" (מלכים ב' ד')

פרשת וירא

השיעור השבועי במוצ"ש לא ישודר ב"קול ברמה". סגולה טובה לצפות בשידור ישיר בלוח בביית הכנסת "אוהל מועד"

מעייני הפרשה:

- ← ביקור המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.
- ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
- ← אברהם ושרה בגרר.
- ← הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.
- ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
- ← עקידת יצחק, הנסיון העשירי והגדול.
- ← תולדות בני נחור שממנה יצאה רבקה.

"וישיא עיניו וירא והנה שכישה אנשים נצבים עליו"
 על כן הזמין הקב"ה לאברהם מצוות הכנסת אורחים, לומר לך, שבשעה שאדם מגיע למצוות הכנסת אורחים, אל יפטר את עצמו לומר: עסוק אני במצווה אחרת והעוסק במצווה פטור מן המצווה. דווקא בשעה שהיה אברהם עסוק במצוות מילה והיה לו צער ומכאוב, בכל זאת עסק בשמחה במצוות הכנסת אורחים. ומעשה אבות סימן לבנים.

"ואקחה פת לחם וסעדו לכבם" (י"ח ה')

טורניס רופוס שאל את ר' עקיבא: אם ה' יצר את העורלה מדוע אתם מלים? וכי צריך לשפר את מעשה הבורא? ענה לו ר' עקיבא: ה' ברא חיטים ואנו עושים מהם לחם. כך גם האדם עסוק בתיקון. אף כאן. כשבור היה אברהם שעריים הללו באו ללעוג על המילה. לפיכך אמר להם: ואקחה פת לחם - קחו ראייה מן הלחם, ואחר תעבורו - תשנו את דעתכם על עניין המילה. (מדרש האחרמי)

"הכעיקתה הבאה אכיל" (י"ח כ"א)

הכעיקתה - ולא אמר **הכעיקתם**. פירש רש"י כעיקתה של המדינה. דהיינו: אם את חוקיה הרעים של המדינה עשו כולם בחפץ לב, אז אעשה בהם כלה. ואם לא, אם תושבי המדינה אינם רעים, **אלא רק שריה סורים**, שחוקקו חוקים רעים, אז אדע להבחין בין הטובים לרעים.

"והכחשי שרה לאמר לא זחקתי כי יראה" (יח, טו)

האור החיים מבאר, שהמילים "כי יראה" נועדו להדגיש, ששרה שינתה מן האמת לא מחמת שנעדרה בה מידת האמת, אלא מרוב בושה על צחוקה ויראתה מכך מה שלא הודתה, אינו משום שהיה בה חיסרון במידת האמת, אלא שהייתה יראת ה' ובושה כל כך בחטאה עד שלא הייתה מסוגלת להודות שעשתה כך.

"ויהפך נציב מלה" - מדוע נהפכה לנציב מלח? (רש"י) עונש מידה כנגד מידה: במלח חטאה ובמלח לקתה (היא ביקשה מלח מהשכנות כדי לרמוז להם שבאו לביתה אורחים).

"אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר..." (יח, כד)

המלים "בתוך העיר" לכאורה מיותרות הן. האבן עזרא מיישב, ש"בתוך העיר" פירושו - בפרהסיא. כלומר (כך נראה לי בהבנת דבריו), שאם יש חמישים צדיקים בפרהסיא ואינם חוששים, כנראה שמצבה הרוחני של סדום אינו גרוע עד כדי כך.

"ויכלאו למצוא הפתח" (יט, יא)

אף על פי שהיו מוכים בסנוורים, טרחו למצוא הפתח כדי לשבור הדלת, כמאמר חז"ל, **רשעים אפילו עומדים בפתחו של גיהנום אינם חוזרים בתשובה**. (ספורנו).

"קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו..."
 הרש"י הירש מפרש: השלכת ישמעאל "יתחת אחד השיחים" הייתה מעשה פחדני ואנוכי, ולכן מזהיר המלאך שלא תנהג כך לעולם, אלא "קומי שאי את הנער" ובלשון רש"י הירש: "קומי- קודם כל, שאי את הנער בידי אם אמיצה אשר לעולם לא תאמר נואש, כי רק כך ראויה את לישועת ה'. ואחר, השקי אותו. והחזיקי את ירך בו. לא 'החזיקי בידו', אלא הוכיחי את חוזק ירך ביחס אליו, היי לו לסעד אמיץ ולמורת דרך, כי עתיד גדול ייעדתי לוי."

"וירא והנה איל אחר נאחז בסבך" (כב, ג)

הקב"ה הראה לאברהם אבינו שיש עקדה ממין אחר, והוא מה שהאדם "נאחז בסבך" - נלחם בסבך היצר שבו הוא לכוד.

"ביום השלישי וישיא אברהם את עיניו" (כב, ד).

גדולתו של אברהם בעקדה הייתה בזה שגם ביום השלישי עדיין לא פגה התלהבותו. שכן בהתלהבות רגעית אין הניסיון גדול כל-כך, אבל ביום השלישי, לאחר כל הטלטולים, כשעדיין לא נחלשה ההתלהבות - בכך ראו את גדולת אברהם.

"ויטע אברהם אשיל"

מדוע נטע אברהם עץ אשל דווקא? כי אשל ראשי תיבות = אכילה, שתיה, זינה. לפי הגר"א תיקן אברהם את חטאי קודמיו: אדם חטא באכילה, נח בשתיה ולוט בלינה לאורחיו.

פינת הניבים והפתגמים

עמק הבכא = פנוי לארצות הגולה, מקור הצרות והיסורים לעם ישראל. בכא = פני.

דוגמה: העמק שלרגלי הר חרמונית ברמת הגולן אשר בו התחולל קרב עקוב דם בין תיילי חטיבה 7 של צה"ל לכוחות הסוריים זכה בצדק לפניו "עמק הבכא".

מקור: עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו [תהלים פד ז]. (ניבוכנו)

הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"והיא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כלו בר"
 הניסיון התשיעי של אברהם אבינו, גירוש בנו ישמעאל ואמו הגר שלמרות כל הקושי שבו, אברהם יצא לבצעו ללא דיון עם מישהו, אפילו לא עם אשתו, בניסיון הגירוש מעידה התורה ש"וַיִּרְע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ" (בראשית כא, יא).
 תפקידה הראשון של ישראל הוא להילחם באיסלאם בארצנו כפי שנלחמה שרה בישמעאל, למרות הקושי, הכביכול מוסרי שבדבר, כדי לוודא שעם ישראל ישרוד. את ישמעאל חייבים לגרש מארצנו למען עתידנו. ובכך עלינו להראות לעולם שזו הדרך היחידה והחיונית, דרך הדוגמא שניתן לו. דרכה של שרה אמנו קיבלה את אישורו של לא אחר מאשר הקב"ה כי זו הדרך הישרה והטובה לנו ולעולם כולו. כל ניסיון אחר לפתור את בעיית ישמעאל נדונה לכישלון, כי הוא אינו משקף את המציאות כפי שהיא. אם אנחנו חפצים בחיים, עלינו לבחור בדרך הטובה הזו, שהיא דרכו של הקב"ה. אנו רק צריכים להיעזר באמונה ובאומץ, ולאחר מכן לדון בדרכים ההכונות לביצוע אותו גירוש. הסברה טובה תביא את העולם להבין את מעשינו, ואם לאו, כפי שאברהם חי שנים רבות לאחר אותו גירוש, גם אנו נחיה לאחר מכן.

"בנידך בשחילי זחיים" - חינוך יחס הורים ומורים

גם המורים הם בני אדם ואינם חסינים מטעויות. כשם שהורים עושים שגיאות חינוכיות, כך גם המורים. לכן, אם ההורים סבורים שהדרך החינוכית שהמורה הולך בה מוטעית וגורמת נזק חינוכי לבנם, מותר ואף חובה להעיר לו על כך. מותר להשמיע ביקורת, אבל מתוך נימוס וכבוד. נקודת המוצא צריכה להיות שכוונתו (של המורה) רצויה, גם אם לדעתנו אין מעשיו רצויים. ולכן הוא ראוי להערכה על מאמציו אף שאינם נושאים פרי. עלינו לזכור שבחינוך איננו עוסקים בפלסטלינה אלא בנפשות. הנפשות שונות זו מזו: יש שוני בין נפש המורה לנפש התלמידים, יש גם שוני בנפשות התלמידים עצמם. לכן, הכימיה בין המורה לתלמידי הכיתה איננה מובטחת. משום כך, קשיים הם טבעיים, ואינם בהכרח באשמת התלמידים או המורה. לכן הביקורת מוצדקת רק כל עוד היא איננה שיפוטית אלא מבקשת עצה לשיפור ולתיקון.
 אסיפת ההורים נועדה לנגישת ערכון הדדית קצרה, על מנת לעלות על נקודות שמחייבות חשיבה ותיקון. המורים המקצועיים שותפים להוראה ולחינוך של ילדינו גם אותם רצוי לפגוש, ולא לדלג עליהם.

כל הישועות והברכות למרדכי ורותי ז'ולף הי"ד
 שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תנן בעדים, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו בשאלותם. וזיווג הגון לילדיהם ורפואה למומי בן פריחה ולהבדיל לעיני רחל בת פריחה ותמר בת רחל ז"ל

מכות ואיחולים לפסיים
 כינוי ומיטל אילו הי"ד להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה לאפרים וחנה ישראל הי"ד לאברהם וגאולה אילו הי"ד

לזכרו הרבים למכירה ספר תורה ספרדי מהודר
 שנכתב בתכלית ההידור בידי סופר ירא שמיים פרטים: 054-6867725

רפואה שלימה לאי"ל רפאל
 פרץ בן אנט הי"ד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה
 לידידנו מזכי הרבים יקר ואושרית ז'סיבי הי"ד שיזכו לזרע קודש בר קיימא במהרה ויתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות.

קול חן וקול כל"ה
 מזל טוב ואיחולים לבביים דוד-ויסה ומרים סולובמן הי"ד א"י אלב"ז הי"ד לנישואי ז'יל עם ז'ילה מנב"ת יה"ר שיקימו בית אמון וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלימה כהיים דימארי
 בן כדיא הי"ד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות.

פסוקי אמתת
 שיעור מרתק עם הרה"ג אופיר ג'ג"ט שליט"א יתקיים בע"ה בכל יום רביעי בבית הכנסת "אוהל מועד" הנביא בשעה 20:00 כל הציבור מוזמן

רפואה שלימה ל"פה כלפ"ף
 בת אוסנת מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יג"ל" משדר בליווי בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" מקום מיוחד לנשים

לע"נ הצדיק והענו **יצחק עכארי** בן אברהם ז"ל ביום שישי כא' חשוון פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **רחל גזלן** בת פריחה ז"ל ולע"נ הצנועה והענוה **תמר בת רחל** ז"ל

למשפחת **דאודי** היקרה. צוות "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות הצנועה והענוה **מרים דאודי** בת מורווארי ז"ל שנפטרה ז' חשוון תשע"ה נשגרת תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

לעילוי נשמת הצנועה והענוה **ננה בת נאזי חקשורי** ז"ל שנפטרה טו' חשוון השבת פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד כל ילדיה ונכדיה.

ברכה והצלחה
 לידידנו מזכי הרבים ז'ריה ואורלי הי"ב על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וזיווג הגון לילדיהם.

"צדיק בא לעיר"
 כל הציבור מוזמן לשיעורו של הרב ש"כ"ם הרויש שליט"א ראש מוסדות "חוט של חסדי" ביום ראשון ט"ז חשוון (09-11-14) בשעה 20:30 בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" רח' הראשונים. בסיום תהיה קבלת קהל לברכה. פרטים: 050-3044823 לזיווג הגון ללאה שלומי בת מרים

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:		לשילוח נשמות:	
משה נאמן בן מרים הי"ד מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ד מרדכי עמרני בן רבקה הי"ד רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה בנהור (בני) חי בן אירן הי"ד ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ד יצחק-חי כהןזדה בן פרידה הי"ד	באבאי באבאי בן מורווי הי"ד הגנזרי אברהם בן חאנום הי"ד יעקב ועלני בן שושנה וגדעון רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רחל מוסאי בת ביבי מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת	רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל	דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל שלי-שולמית ז"ל בת אורלי שתחיה לאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה נזימה אלדד בת מרים ז"ל סלבינז כהני בת גולי ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

פירות הקדושים בקדושת שביעית

בהלכות הקודמות ביארנו, כי פירות וירקות משנת השמיטה (שנה זו תשע”ה) הגדלים בשדות של יהודים בארץ ישראל, ולא נמכרו לגוי על פי ”היתר המכירה”, הרי הם קדושים בקדושת שביעית, שנאמר (ויקרא כה) ”ויבל הוא, קדש תהיה לכם”, ודרשו רבותינו, מה היא קודש, אף תבואתה קודש. אילו פירות וירקות קדושים בקדושת שביעית?

כמו שביארנו, כל הפירות והירקות הגדלים בשדות של יהודים בארץ ישראל, יש עליהם קדושת שביעית. ובכלל זה, הפירות והירקות הנמכרים במסגרת ”אוצר בית דין”, שיש עליהם קדושת שביעית. שהרי הם גדלים בארץ ישראל בקרקעות של יהודים ולכן אסור לסחור בפירות שביעית.

הפסד פירות שביעית:

נאמר בתורה על תבואת שנת השמיטה, ”והיתה שבת הארץ, לָכֵן לְאֲכֹלָהּ”, ודרשו רבותינו (קמא קב) לאכלה, ולא להפסד, כלומר, אסור לגרום הפסד לפירות שביעית, ומותר להשתמש בהם אך ורק לשימוש הראשוני והרגיל אליו הם מיועדים. אכילה, שתיה, סיכה, הדלקת הנר וכדומה. כל מין פרי או ירק, לפי כדרכו.

סחיטת פירות שביעית:

דוגמא להפסד פירות האסור בשביעית, מלפפונים, שהדרך היא לאכלם כשהם שלמים. ומי שירצה לסחוט מלפפון כדי לשותות את המיץ שלו, הרי הוא מפסיד פירות שביעית, כי הוא מוריד את ערך הפרי מאד. לעומת זאת תפוזים, שהדרך היא לסוחטם, מותר מן הדין לסוחטם גם כשהם קדושים בקדושת שביעית. (ויש מחמירים בזה). וכן ענבים, מותר לסוחטם אף על פי שהם קדושים בקדושת שביעית.

מאכל אדם ומאכל בהמה:

אסור לתת לבהמה או לעוף, פירות שביעית המיועדים לאדם. וכגון מי שיש לו ”תוכי” בביתו שאוכל גרעינים, אסור לתת לו גרעינים המיועדים למאכל אדם אם הם קדושים בקדושת שביעית, שהרי בכך נגרם הפסד לפירות השביעית.

וכן להיפך, פירות שביעית המיועדים לבהמה, אסור לאדם לאכלם, שעל ידי כך הוא גורם הפסד לפירות השביעית, שמיועדות יותר לבהמה.

בישול פירות שביעית:

כשם שאסור לגרום הפסד פירות שביעית, על ידי סחיטתם או ריסוקם, כמו כן אסור לגרום להם הפסד על ידי בישול. ולכן פרי או ירק שהדרך היא לאכלו כשהוא חי, אין לבשלו בשביעית. ולפיכך אסור לבשל ירקות של שביעית שאין דרך לבשלו, כגון מלפפונים וכיוצא בזה. וכן להיפך, פרי או ירק של שביעית שאין דרך לאכלו אלא לאחר בישולו, אסור לאכלו חי, ולפיכך אסור לאכול קישואים וכיוצא בזה שלא נתבשלו, אלא אחר בישולם בלבד.

השלכת פירות שביעית:

אסור לגרום לשום הפסד בפירות הקדושים בקדושת שביעית, ולכן בודאי שאסור להשליכם לאשפה, אלא יש להשתמש בהם שימוש הראוי להם, באכילה או בשתיה, כל פרי או ירק לפי ענינו. ולדעת כמה מרבותינו הראשונים יש מצוה באכילת פירות שביעית. פירות של שביעית שנתקלקלו עד שאינם ראויים אפילו למאכל בהמה, שוב אין עליהם קדושה, ומותר להשליכם לאשפה.

גרעיני פירות שביעית:

כשם שקליפות פירות שביעית, יש בהן קדושת שביעית אם הן ראויות למאכל בהמה, כך הדין בגרעיני הפירות, שאם הם ראויים למאכל בהמה, יש לשמור עליהם בקדושת שביעית, ואסור להשליכן סתם כך לאשפה, אלא יש להניחם בשקית ניילון כמו שביארנו.

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת וירא

”וירא אליו” אומר בעל הטורים: מלמד שנראה אליו בשביל המילה (מלשון למול), דהיינו שלם אברהם על כן, **וירא=ראו** שיבוא לבקרו וחיכה גם לאורחים, שכתוב ”והוא יושב פתח האוהל כחם=ס”ת לחם. שתמיד היה מזון ושתיה לאורחים והיה אברהם בצער שלא באים.

וישא=אוש שאין אורחים.

”וירא... וירץ לקראתם והנה שלשה אנשים” = **שאן** דהיינו זירום, **שאן** עצמכם ובואו לאוהל. הפרשה מלמדת אותנו מוסר רב, גם ב”**כח הדיבור**” וגם על עבודת השם. לומדים זאת מאברהם אבינו ע”ה. מספר פעמים כתוב ”וירץ”, ”וימהר”. דהיינו כל דבר שבקדושה צריך שיהיה בריצה ובזריזות. נלמד זאת מתפילת השחר שכתוב **”וישכם** אברהם בבקר”. ”ואל הבקר וץ”, אל תקרי בקר אלא בקר. ”ויקח חמאה וחלב... והוא עומד עליהם פחת העץ”=**תה** דהיינו מזג להם גם **תה**.

”ואקחה פת”=**ר”ת** פרנסה, תורה. ומתי יהיו פרנסה ותורה? המשך הפסוק מעיד... ”ויאמרו כן תעשה כאשר דיברת”. לומדים מכאן הלכה: ”לא יחל דברוי”, דהיינו לא יעשה דבריו חולין, מלשון חילול השם, ולא ישים דבריו חול, לשון הרע ורכילות וכל אשר יוציא מפיו יעשה, שיהיה כיסוי לדבריו...

”ויאמרו אליו **איה** שרה אשתך”. **איה=אם** ירצה השם. לומדים מהמלאכים שגם אם באו לשליחות כגון רפואה, לידה או כל שליחות אחרת, צריך לומר אם ירצה השם. כך גם אנוחנו שבאנו לשליחות בעולם הזה צריכים לומר תמיד אם ירצה השם או בלי נדר או בעזרת השם, אזי נשכיל ונבין שאנחנו רק בשליחות של הקב”ה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

מושגים לשנת השמיטה (המשך)

הפקד: הגדרה לאחת המצוות המתחייבות מקדושת השנה השביעית, והיא החובה להפקיר את הפירות משימוש פרטי לשימוש כל יהודי שרוצה.

וצויתני את ברכתי: הבטחת אלוקית לעם ישראל, כי בזכות שמירת השנה השביעית הקב”ה יברך אותנו באופן שיבול השנה השישית יתברך ויספיק גם לשנה השביעית וגם לשנה השמינית. הפסוק נזכר בחומש ויקרא.

חנות שמיטה: מקום המוכר יבול של ירקות ופירות בשנה השביעית לשומרי שמיטה, בהתאם לסדר עדיפות קנייתם.

חנטה: שלב המגדיר בפירות העץ את הבשלת הפרי, באופן המשייך אותו לשנת הגידול. כל פרי - מלבד אתרוג - שחנט בשנה השישית, יהיה מותר באכילה גם אם הוא נקטף בשנה השביעית.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הכריש

אל הבן שלי שוקי, חוזר בתשובה טרי שהתחתן לא מזמן. סיפרתי לו מה קרה, הוא נישק אותי במצח ואמר לי: "אבא, אתה כריש עם נשמה, מווייתור רק מרוויחים". יופי, כל זה קרה לפני עשר שנים, מאז התחפץ עלי הגלגל, וצינו הכריש עשה כמה עסקאות גרועות, קיבל גם "עקיצה" קטנה והכסף והרכוש שקעו במצולות ים.

הנושים רדפו אותי ונאלצתי למכור את הדירות שהיו ברשותי, וגם את הדירה של הבן שלי שחזר בתשובה והיה מטופל בשני תינוקות. "לא נורא אבא, אני לא מתלונן, אשלים שכירות העיקר שתצא מהצרות", הוא ניחם אותי, ככה זה בני אדם, שמאמינים. ליפול ממגדל גבוה זה נורא כואב, במיוחד שבשוק נחשבתי לכריש, והנה עכשיו אני אפילו לא סרדין. יש אנשים שהסטריות והמכות מעוררים אותם, ובמקום להיכנס לדיכאון ולכעוס על כל העולם החלטתי להיות כמו סבא שלי. עברתי לגור רוב שעות היום בבית הכנסת, מתפלל, תהילים, פה ושם בתי משפט, צווי עיקול, הסדרי תשלומים, בקיצור, בית הכנסת ממתיק לי איכשהו את הגיהנום המשפטי והחובות.

נו, וכשיש צרות, הן מגיעות בצרורות. הבן שלי, שוקי שחזר בתשובה, מודיע לי ערב אחד - לפני שנתיים - שאשתו חולה קשה... מצאו אצלה משהו... בכיתי כמו תינוק. הלכנו לכל הצדיקים שחיים וגם לצדיקים שלא חיים. התפללנו, תרמנו מה שיש, אבל איך אומרים, הצדיקה שלו השיבה את נשמתה הזכה לבורא עולם והשאירה אותו עם שלושה יתומים.

הפכתי לשבר כלי, כי הכיסים ריקים... ומה אני יכול לעזור לו... אתה מבין, בכינו אחד על כתפי השני, ולחשתי לו באוזן "שוקי, אתה הצדיק בין שנינו, ואתה לימדת אותי שהכל לטובה... קשה לי להבין, אבל ככה אמרת". שוקי בכה ואמר לי "אבא, אני מאמין בזה, אבל עכשיו נורא נורא קשה לי להרגיש את זה".

בשבוע שעבר התקשר אליי שוקי בני להודיע לי "אבא, אתה מוזמן היום בערב לאירוסין שלי", ונתן לי כתובת שמחתי נורא, הייתה שיפתח דף חדש, ושיהיה במזל. הגעתי עם אוטובוס לשכונה, עליתי קומה שניה דפקתי בדלת. מי עומד מולי פותח ת'דלת: לא תאמינו, אלברטו המלצר. "מה אתה עושה כאן אלברטו?" אני שואל אותו, והוא כמו יהודי עונה לי בשאלה "ומה אתה עושה כאן צ'ינו הכריש?" אז אני מסביר לו "באתי לאירוסין של הבן שלי, שוקי" ואלברטו מחייך ואומר "נהדר, גם אני באתי לאירוסין של שושי האחות שלי.

בקיצור אני נכנס פנימה, דירה מתוקה. מטופחת, עם המון עציצים, תמונות של צדיקים, וכמובן אקווריום. אז בוא נסכם. שושי ואיציק יתחתנו עוד לפני פסח, ויגורו תיודע איפה? **בדירה היא שוויתרנו עליה...** כשחזרתי בלילה הביתה הסתכלתי מהמרפסת הרמתי ת'ראש לשמים ואמרתי לקב"ה "יריבונו של עולם, היה כדאי להפסיד את כל הכסף שבעולם העיקר ללמוד פרק בחיים, **שמי שמוותר, עושה את זה בעיקר בשביל עצמו**". ישנם דברים שהם מעבר להשגתנו. ישנן מהות ותכלית שמובילות אותנו למקומות מסוימים ומכתיבות לנו מצבים מסוימים שאותם אנו צריכים לחוות. לפעמים אותם מצבים נראים לנו כמצערים ולא טובים, אך הם הכרחיים ונדרשים לטוב הנצחי ולקיום התפקיד שלנו בעולם. גם כאשר אנו מגלים בחיינו מצבים לא נעימים, גם שם אפשר לראות את גודל מעשיו של השם יתברך. אם נבחן היטב את המצב, נוכל לגלות ניסים מדהימים. "במקרה" דברים הסתדרו להם. השם יתברך יזכה את כלנו למצוא אותו בדברים הקטנים ומתוך כך להגיע לאורות גבוהים, ואולי אפילו למעט מן האור הגנוז לצדיקים. (קובי לוי, "העתונאי")

קוראים לי "הכריש". לפני 10 שנים, לא הייתי בדיוק דתי, מה זה לא בדיוק דתי? אתה יודע אצל הספרדים אין דבר כזה "לא דתי", לכולם יש בביודעם סבא אחד או שניים שהיו רב גדול או שוחט מוסמך. אין ספרדי שלא זוכר סבתא שמדליקה נרות שבת וסוגרת את העיניים ומתפללת כשהיא מחזיקה את המזוזה ביד ימין. אבל אני לא מתכוון לשקר עליך... הייתי דתי רק בלב, איך שאומרים, לא בדיוק שומר על כל המצוות. כולם יודעים שיש לי חוש ריח להריח עסקת נדל"ן ממיליון קילומטר, לבוא עם מזומנים, לגלגל עניינים עם העורך דין של הלכות, או האפטרופוס של המדינה, לקנות בזול למכור ביוקר, ולעשות כמויות של כסף. בדרך כלל אני מביס את כל הסוחרים בשוק שלי, וכשהם רואים אותי במשרד של המכרז, בדרך כלל, הם מתקפלים וחוזרים בשקט בשקט למשרד שלהם. לפני עשר שנים, הגעתי למשרד עורך הדין שייצג דירה בגודל בינוני פלוס בשכונה ענייה במרכז הארץ. נכנסתי, עשו לי כבוד, כי מכירים אותי. בלובי של המשרד ישבו עוד שני כרישונים וסרדין אחד. אני מכיר את כולם, והם מכירים אותי, קרצתי להם בעין שיוהרו, אבל משום מה הם שידרו לי רוח קרב, כאילו הם הולכים להרים מחירים לשמים, וילחמו על הדירה עד הנשימה האחרונה. אולי לא הבנת, אבל לדירה יש מחיר התחלתי, ומשם עושים תחרות. כל אחד מגביה מינימום 5,000 ש"ח. התיישבנו במשרד עורך הדין, הגישו קפה ועוגיות, ואז נכנסה למשרד אישה דתית אחת, צנועה, עם פנים עצובות. עורך הדין הודיע לנו שגם היא במכרז. לידה עמד אח שלה, קוראים לו אלברטו, אני מכיר אותו קצת מהשכונה. עורך הדין התחיל במכרז. "מחיר התחלתי 600,000 ש"ח מי מוסיף?" כרישון אחד אמר 610,000 ש"ח, השני הוסיף עוד 5,000. פתאום, אלברטו המלצר נכנס לסבב ואמר: "תראו חבר'ה, האישה הזו היא אחותי, אלמנה עם שלושה ילדים קטנים, בקושי שורדת, תעשו לנו טובה, תרדו מהעץ, יותר מ- 600,000 ש"ח היא לא מסוגלת לשלם, וגם זה אחרי משכנתא גדולה והלוואות נוספות מהמשפחה. היא מסכנה גדולה, עוברת מדירה לדירה בשכירות, גיהנום".

היא יושבת בצד, מכסה את הפנים עם הידיים, ואני מבין שהיא בוכה אבל לא יודע להחליט עם עובדים עלי או לא. אצל סוחרים קשוחים, פוזות כאלה לא עושות רושם. הכרישון מימיני לא ממוצמץ, ומעלה ל-650,000 ש"ח, והסרדין עשה שריר נוסף והוסיף עוד 5,000 פתאום אלברטו המלצר צורח "מה קרה לכם? איפה הלב שלכם? מה הכל כסף בעולם? אין התחשבות?"

אבל הכרישונים עם עורך הדין לא שמים לב, המחיר קופץ ל- 670,000. כשיגיע ל-700,000 זה יימכר, למה? - זה המחיר הריאלי של הנכס, גרוש לא יותר. אני שותק. מעביר עין לכרישונים, עין למסכנה ולאחיה, ופתאום אני מרגיש שהלב שלי מתמסמס. הרמתי את יד ימיני, וחבטתי על השולחן, כל הכוסות התהפכו, העורך דין כמעט נפל מהכיסא המתנדנד שלו, וכולם הזדקפו בבהלה. השקט מסביב היה כמו אחרי רעידת אדמה. "מה עובר עליכם?" צעקתי עליהם.

"יושבת פה אישה אלמנה שעוברת מדירה לדירה, שלושה ילדים קטנים, בקושי מתפרנסת. אתם רצים בלי לב, בלי מצפון, יאלה תעצרו. ויותר מזה, עכשיו אדון עורך דין, אנחנו מחזירים את המחיר ל- 600,000 ותמחק את הפרוטוקול. הגברת הזו תרכוש את הדירה, והייתה קומו כולם ותחזרו הביתה". כל הנוכחים במשרד התביישו ממני, עשו אחורה פנה ונעלמו. גם העורך דין יצא גדול וקרע את הפרוטוקול. "תודה אדון, תודה לד", אמרה לעברי האישה, אבל אני כבר לא הייתי שם. הגעתי הביתה